

Lakos egész életében tartotta a kapcsolatot a soproni Magyar Társasággal. Az iskola sem felejtette el Őt, amit az is tanúsít, hogy 1837 tavaszán megjelent „Virágfüzér” című kiadványát, az egykori „titoknok” arcképével akarta díszíteni a Társaság. De az öreg katona nagy szerényen elhárította magától ezt a kitüntetést, így a könyv Kazinczy arcképével jelent meg.

Kis Jánosnak írta 1859-ben: „Az öregségben, midőn a jelen kevés újsággal gyönyörködtes a jövő kevés reménnyel bíztat, minden ember szeret ifjúsága szép örömeiről emlékezni. ... Néha soproni tanulóvá leszek, veled a tudományoknak, különösen a magyar literaturának szeretetében vetélkedem, a magyar írókat... Kazinczyig tűzzel olvasom, a kis magyar társaságot alapítom, elmenetem után benned ennek hatalmas restaurátorát látom.”